

Publicerad 2018-07-09 10:44 av Peter Olausson

Sanndröm

I

Det finns drömmar

och det finns drömmar

och jag undrar över

hur det kommer sig

att jag går genom

okända kvarter

i det Göteborg

jag känner så väl

och möter

en ny staty

över vispoeten

Olle Adolphson

II

Den är fin

mitt i undanskymdheten

på en öppen plats

vid änden av en bakgata

och jag stannar

och betraktar den

när jag plötsligt hör

någon sjunga

III

Gunnel Lindblom

aktrisen från förr

i mossgrönt

och vackert brunt

sjunger om poeten

och om hans värld

och om annat

som gör livet rikt

och jag är hennes

enda publik

och jag ser

och jag lyssnar

på en konsert

av visor och sånger

som ekar

mellan höga stenhuvväggar

IV

Mina applåder

kommer från hjärtat

hennes värld

vispoetens värld

blir också min

i nattens timmar

i Göteborg

nära havet

V

Vi tar följe

mot spårvagnen

och hon berättar

att staden skulle sjungas

och att artisterna

fått uppdrag av Någon

med sinne

för poesi

att förvandla sten

till sol och ängsmark

och försöka öppna

de dolda vägarna

till människors

stängda gläntor

V

Hon är vacker

med snusnäsduk runt halsen

och hon försvinner

med 5:ans linje

när natten sakta

går mot gryning

i mitt eget

sovrums

VI

Drömmar kan vara

så sanna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Olausson med Poeter.se id #35290 innehar upphovsrätten